Liberalerna
Moderaterna
Kristdemokraterna

SÄRSKILT UTTALANDE
2025-01-21

TN 2024-1169

Trafiknämnden
Ärende 9

Svar på skrivelse av Daniel Adborn (L), Anna Malm Kelfve (M) och Karl Henriksson (KD) om förbud mot elsparkcyklar i tunnelbanan.

Vi vill inledningsvis tacka förvaltningen för svaret på vår skrivelse och för intentionen att göra kollektivtrafiken säkrare. Tyvärr konstaterar vi dock att svaret väcker fler frågor än svar och lämnar oss med en känsla av osäkerhet kring hur reglerna har utformats och vilka avvägningar som har gjorts.

Förvaltningen motiverar förbudet mot elsparkcyklar i tunnelbanan med att deras batterier utgör en brandrisk. Samtidigt är det fortfarande tillåtet att ta med litiumbatterier i tunnelbanan, vilket förklaras med att det skulle vara svårt att kontrollera vad resenärer har i sitt bagage. Detta skapar en otydlighet i regelverket. Om litiumbatterier är det centrala problemet borde reglerna rimligen omfatta alla batterier, oavsett vilken typ av fordon eller utrustning de tillhör. Att endast förbjuda elsparkcyklar framstår därmed som ett godtyckligt och inkonsekvent beslut.

Vidare ställer vi oss frågande till varför förbudet endast gäller tunnelbanan och inte andra delar av kollektivtrafiksystemet. Förvaltningen motiverar detta med att tunnelbanan är särskilt utsatt på grund av långa tunnelsträckor och svårigheter att utrymma vid en brand, vilket är ett relevant argument. Samtidigt är tunnelbanan inte det enda trafikslag där litiumbatteribränder skulle kunna få allvarliga konsekvenser. Vad händer om ett sådant batteri börjar brinna på ett fullsatt pendeltåg, i bagageutrymmet på en dubbeldäckarbuss till Norrtälje eller ombord på en pendelbåt? Är inte passagerarnas säkerhet lika viktig i dessa situationer? Ett konsekvent säkerhetstänk som omfattar hela kollektivtrafiksystemet är därför nödvändigt.

När det gäller kombinationspendling med elsparkcyklar och kollektivtrafik hävdar förvaltningen att säkerheten prioriterats framför kombinerad mobilitet. Det är något som i grunden är bra – säkerhet ska prioriteras. Men frånvaron av dialog och vidtagna åtgärder visar på en bristande förståelse för resenärernas behov. Att införa ett förbud utan att samtidigt underlätta för resenärerna genom alternativa lösningar är inte medborgarvänligt.

Regler behöver vara tydliga, konsekventa och enkla att förstå. När de uppfattas som godtyckliga eller inkonsekventa riskerar de att skapa förvirring bland resenärerna och underminera förtroendet för kollektivtrafikens regelverk.